

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
 Número corrent, 10 cèntims.

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

<h2>BANCA I BORSA</h2> <p>Operacions de Banca de totes classes : Negociació i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs : Ordres de Borsa , Negociació i cobro de cupons</p>	<p>SANT ROC, 10 GRANOLLERS</p> <h2>FERRAN PALAU</h2> <p>CORRESPONSAL DEL BANC DE BARCELONA (SUCURSAL 1)</p>
--	--

Bar "La Bohemia"

REGENTAT DE NOU, A CARREC
D'ESTEVE JULIA

Sodes i begudes de totes menes.
 Venda de vins, licors i xampanyes.
 Restaurant totes les festes i vigílies de festa.
 Carrer de la Palma, 17.
GRANOLLERS.

Nostre criteri sobre el repartiment de 1916

Es avui una qüestió d'actualitat, una qüestió palpitant en nostra localitat, el repartiment per utilitats del any 1916, i com creiem que una de les principals missions de la premsa, per no dir la única que deuria complir, es encausar la opinió pública dientli la vritat sobre'ls assumptes que la preocupan, pensem complir un deurer al explicar nostre criteri sobre l'aludit repartiment, repetint d'una manera ben clara lo que havem dit diferents voltes desde les columnes de nostre setmanari. Estem disposats a dir les coses clares, a nomenarles pel seu nom, ni temem l'ofendre a uns quants senyors que prenen la actitud cómoda de la irresponsabilitat, tirant la pedra i amagant la mà, ni'ns ha d'afalagar el donar gust a la massa

no'ns fa res arrastrar les ires dels uns, ni la impopularitat per part dels altres, direm com sempre el que sentim, perquè entenem qu'ha arribat l' hora de parlar clar: els que no vulguin escoltarnos no's queixin després i els que cridin contra'l que diem, pitjor per a ells.

En primer lloc, havem de manifestar d'una manera clara i categórica que nosaltres no havem pregonat ni pregonarem mai que no's deu pagar, al contrari, creiem, i aixís ho havem dit repetides voltes, que'ls ciutadans deuen pagar al Estat les contribucions, que per son comers, sa industria o ses finques els pertocuin; com havem cregut sempre i havem dit, que'ls veïns d'una població deuen ajudar amb les cargues corresponents al Municipi, perquè d'altra manera ni l'Estat ni'l Municipi tindrien vida. Empró aquest criteri nostre no creiem que'ns privi de discutir, i fins de protestar d'un repartiment que no creiem ben fet, i creiem mes, creiem que'ls veïns tenen dret a discutir, protestar i fins a valerse de tots els medis legals per a fer reformar un repartiment, quan el creuen faltat d'equitat per ser completament desproporcionat a la riquesa vritat dels que hi figuren; i com ho entenem aixís, ens creiem en el dret de dirho publicament i demostrarho, no pensant que ningú que raciocini una mica, tingui no sols la pretenció de negarnos aital dret, sino la de criticarlo; podran discutir nostres raons, podran oposarne d'altres contra les nostres, si les troben, pero no ne-

garnos el dret a exposarles i ferles públiques.

El repartiment del 1916 no está basat en la riquesa, en les utilitats vritat dels veïns: s'ha pres per base, segons confessió de sos mateixos confeccionadors, els tipus de les quotes contributives i la riquesa declarada en el registre fiscal i per aquesta causa no resulta equitatiu. Ho havem dit repetides voltes desde aquestes planes i tornarem a repetirho quantes sia necessari.

Un repartiment d'utilitats, com el seu mateix nom indica ha d'esser un repartiment distribuït entre'ls veïns en proporció a la riquesa que realment tenen, prenent per base les seves veritables utilitats, i en tant es aixís, que fins la llei faculta per a pendrer com a guia o base per aquestos repartiments, quant no n'hi hagi d'altre, els signes exteriors de riquesa, i es compren la raó de la llei: perquè no es just que'ls cuitadans que tenen sos cabals esmersats en títuls de renda, o tenen fortes sumes posades a guany, o cobren molts censos, de tot lo qual ni paguen contribució, ni consta declarat en el registre fiscal, no creu just la llei que no paguin lo que'ls pertoca per utilitats.

Ni ha d'altres que tenen tant baix l'amillarament que es molt poc lo que pagan al Estat, i si's fa el repartiment sols per lo qu'es paga o es te declarat, se donará el cas com passa en el de 1916 que qui mes oculta al Estat menys pagui al Municipi, en perjudici dels que ocultan menys, que tindran que pagar mes.